

İslam'da Küçük Etnik Gruplar Diye Bir Mefhum Yoktur!

Her ne zaman rejim değişikliği ve yöneticilerin değişimi söz konusu olduğunda, özellikle de Mısır, Tunus, Afganistan ve Şam'da olduğu gibi "İslamcılar" yönetimi ele geçirmek için uygun bir seçenek olarak ortaya çıktığında, öne çıkan en önemli sorunlardan biri küçük etnik gruplar meselesidir.

İçeriden ve dışarıdan gelen sesler yükselip haklarını garanti altına alan ve zulümlerini, bypass edilmelerini veya görmezden gelinmelerini engelleyen bir yönetim sistemi talep etmeye başladığında, bu seslerin korkularının doğru ya da yanlış olmasına bakmaksızın, ancak çoğunlukla da yanlış olmalarına ve bu etnik grupların ya da insanların haklarının önemsememesine rağmen ancak ben, önemine rağmen bu noktanın ötesine geçip küçük etnik gruplar fikrini ve bunların Hanif İslam'daki yerini ele alacağım.

Başlangıçta, "azınlıklar" teriminin, sadece eski ve yeni Avrupa devletleri gibi milliyetçi yönetim sistemlerinin ve devletlerin gölgesinde su yüzüne çıktığını vurgulamak gerekir; çünkü bunlar milliyetlere ve etnik kökenlere dayanan ve hala da dayanmaya devam eden devletlerdir ve bunların rahimlerinden de Nazizm, Faşizm, Anglo-Sakson ve diğer milliyetçilikler ve eğilimler ortaya çıkmıştır. Bu ülkeler, barış içinde yaşamak veya en asgari hak ve ayrıcalıkları elde etmek için toplumlarındaki en az oranı temsil eden etnik kökenler ve dinlerle mücadele ettiler ve etmeye de devam etmektedirler. Nitekim bu ülkeler, tarihte ya da günümüzde hiçbir zaman bu etnik gruplara adil davranmamış ya da onlara adil davranmaya yaklaşmamıştır.

Hanif İslam dinine gelince; o, tamamen başka bir şeydir; çünkü onun (Hanif İslam'ın) devleti ırklara veya milliyetlere dayalı olmamış, bilakis İslam, milliyetçiliklere, bölgeciliklere, vatancılıklara ve her türlü etnik çerçeve şekillerine karşı mücadele etmiştir. Dolayısıyla İslam Devleti'nin tarihi boyunca Araplar, Türkler, Kürtler, Moğollar, Tatarlar, Özbekler, Selçuklular ve daha birçok etnik grup yönetiminde olmuş ve yönetim piramidinin en yüksek noktalarına kadar ulaşmıştır.

İslam, milliyetleri, dinleri veya etnik kökenleri ne olursa olsun tebaasının haklarını koruyan bir devlet inşa etmek için çok ama çok hırs göstermiştir; bilakis devletin otoritesi altında yaşayan herkes, ister Müslüman, ister Hristiyan, ister Yahudi, ister Mecusi veya başka bir millettense tebaa olarak adlandırılmış, onların tebaa haklarını farz kılmış ve hepsini yargı ve devlet kurumları önünde eşit kılmıştır.

Gelin benimle birlikte Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hadisinde geçen şu kavlini düşünün: **"Kim bir zimmîye eziyet ederse onun hasmı (düşmanı) benim. Ben kimin hasmı olursam ona kıyamet gününde hasımlık ederim."** Dolayısıyla Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bir zimmîye, yani ister kitap ehli isterse müşrik olsun gayrimüslimlerden Müslümanların zimmetine giren birine eziyet eden kimseyi

hasmı (düşmanı) olarak görmüştür ki her kim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hasmı olursa hüsrana uğramış ve kaybetmiş olur.

Dahası tabi zimmiler de dahil olmak üzere devletin ve otoritesinin koruması altına giren bir muahid (zimmi) hakkında da Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بَغَيْرِ طَيِّبِ نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** “**Dikkatli olun. Kim bir zimmiye zulmederse yahut onu(n hakkını) kısarsa, veya ona gücünün yetmeyeceği bir vergi yüklerse, ya da gönülsüz olarak ondan bir şey alırsa, kıyamet gününde onun hasmı benim.**”

Ümmetin Faruk'u olan Ömer bin Hattab bir gün yolda yürürken dilenen bir adam gördü ve ona şöyle dedi: Seni bu duruma düşüren nedir ey Şeyh (yaşlı adam)?' Adam da şöyle dedi: Ben bir Yahudi'yim ve cizyeyi ödemek için dileniyorum. Bunun üzerine Ömer şöyle dedi: Vallahi gençliğinde senden (cizye) alıp yaşlılığında da böyle perişan bırakmamız, insafımıza sığmaz. Vallahi sana Müslümanların malından vereceğim. Onu (yaşlı adamı) beytülmal hazinedarına göndererek ona şöyle dedi: Bu ve bunun gibiler için kendisini ve ailesini geçindirecek kadar para ver. Bunun üzerine onun için, Müslümanların Beytu'l Mâli'nden kendisine ve ailesine yetecek kadar aylık maaş tahsis etti ve onun üzerinden cizyeyi düşürdü.

Bu olay, İslami yönetimin ihtişamını, azametini ve adaletini göstermekte olup iftiracıların ve İslam'ı gözetleyip duranların (pusu kuranların) iftiralarını yerle bir etmektedir.

Dolayısıyla küçük etnik gruplar sorunu ümmetin ve İslam'ının kamusunda yoktur ki onların korkmalarını veya endişelenmelerini gerektiren bir gerçeklik söz konusu olsun; zira İslam Devleti'nin on üç asırlık tarihi sözlerimizin doğruluğuna şahittir. Nitekim Haçlı Seferleri sırasında olduğu gibi devletin tebaasının dinleri ve etnik kökenleri ne olursa olsun işgalcilere karşı İslam Devleti'nin yanında yer alması olayları, kültüründe (azınlıklar ya da çoğunluklar) olmayan devlete başkalarının bağlılığını ve aidiyetini yansıtan İslam'ın gölgesindeki kültürün ve adil yaklaşımın reddedilemez bir kanıtıdır.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Bahir Salih